

VERESS MIKLÓS

Olvasókönyv / MCMLVI...

1. Leszámolások

Izzad a bölcsész. Homloka a felszín.
Hallgat az Ister, fecseg a Loire,
míg combjai közt egy szivarkát elszív
rémálmaiban Madame Memoire.

Arab szajhától leste el a trükköt
Algírban még. Hát, bocsássa meg Allah!
Ki a kor elé állígatna tükröt,
eltorzíthatja azt a kor hatalma.

S a körülmények? Pariban hisztiznek
kék úrilányok, míg Dunát Szueznek
képzeld el a nagy hrucsovszkij tank-kor...

Holt filoszokra borul rá a máslet,
míg fújják az Egzisztencionálét.
Pedig csak ellenállók.

Mint a Jean Paul.

2. Áldozás

Távoli ügy. Másfél évtized kellett,
míg Godot úr is túlvárt a korán,
el-camus-lni majd ötvenhat után,
hogy Ionescotól megjöhet az ihlet.

Halódó királynak bevallani,
hogy lelkünkben már nem is ama ordas
eszme, csupán egy dán filozopter olvas –
a rezignáció lovagjai

*(s lovaginái) lévén Szögedében.
Hol egy ösztövé alak akkor éppen
akasztja föl magát ártéri fára,
hogyan lengjen érve szembe mivelünk:*

*Ez a végső szabadság sartre-i ára
azért, amit túl már sosem élhetünk.*

3. Penitencia

*Eszmék elől kik sose menekülnek,
velük egy sírba hullnak egyenest.
Mindegy miért. Ha lélek nem röpködhet,
azt megteszi majd helyette a test.*

*Ki volt a bűnös? És mennyi a cinkos,
kit Jónás úr is még annak talál?!
A végeredmény csak annyira biztos,
hogyan ki magában hordta a halált*

*Isten helyett születésénél fogva,
hiába lett a nemlét néma foglya –
nem bocsátja meg, ha túléltem magam.*

S magunk – magunk.

*Így maradhat a látszat:
macskával egér is noha eljátszhat –
csak míg hiszi azt, hogy esélye van.*

4. Vél-elem

*Úgy tűnhet: ez már szonett-sorozat lesz,
mint helyettem is vélhetné akárki.
A lét úgyis csak egy vég a kezdethez,
s a másik végét kell aztán levágni.*

*Valami mindig marad: egy arasznyi
esély – írásjel, mely részegen eldől?!
Kérd vagy kiált!? A pontra kell szavazni,
hogyan nem minden kender lehet kötélből.*

*Vagy szakállból. Valahogy ismerősen
azért cseng ez, mert hozzávénülök
a tudathoz, hogy valamelyik őszám*

*kötélverő volt. Ez bizony különb
mesterség, mint magamat kitalálni.
Viszont igaz. S az is, hogy nagyatádi.*

